

Kedves Kolléga Úr,

Örömeimel vettem b. levelét
s körömm az Erdő egy részénél Vímaterébe alkalmasít
kifejlesztve juttatott rive, jókivánságait. Mielőtt
aromban ezzel kapcsolatosan a legutóbbi idők poli-
tikai fejleményeire kitérnél, legelőször is melegen
gratulálok Kolléga Úr házasságához s kívánok
kívánnom, hogy az boldog és kecses legyen. A mai
zavaros és bizonytalan időkben kétségtelenül felalós-
ságteljes dolgot valakinek az életet a magunkéhoz
kapcsolni, de viszont örömet is boldogságot is az
az otthonban, egy kicsi is kevéske életés körében
találhatunk. (Sajnos, hogy ez nekem még nem sikerült).

Nem tudom az Önök viszonyait, de
feltételezem, hogy régi jó konzervatív politikai ébél

Még soha nem tapasztaltam a fővárosi hölgyek töltet-
törődését ma is otthonukkal, főjével, családja-
val, mint ahogy az a nyugatban szokás. (Bizony e ké-
rőnk Magyarországon sem a legrosszabbabb a viszony).
Kétségtelenül van a jó, komoly és odaadó feleség,
de a mai generáció leányai közül mindig több az
olyan, aki az életet kezdi igen könnyű oldaláról fel-
fogni és a korakozást jobban kezeli, mint a munkát
és kötelességet).

Öntől, hogy kolléga hr a család-
alapítás mellett hivatali és tudományos pályáján
is eredményesen előrehalad. Remélem, hogy kedves
felesége – aki nem ismeretlenül is önként vállalkozott
és készséggel jelentem – munkájában támogatja,
legalább is olyan életkörülményben, hogy a nyugodt és kiegyen-
súlyozott otthoni viszonyok önmagukban nagyobb koncent-
rációját és időt jobb kihasználását lehetővé.

Anni engem illet, éppen most dolgozom
a „proveniencia”-cikk folytatásán: a rendes, gyakorlati
szabályainak ömfoglaltatásán. És a télen vagy a kora tavas-
zal fog megjelenni, akkor majd küldök belőle külön-
le nyomtatott kolléga úrnak). Ha ezzel elkesztették (M. a
cikk már kb. két éve hever a fiókomban, de nem ja-
tottam hozzá, hogy befejezzem), ez másként, mint én régen
meglátottam tárgyát veszed elő: a kir. Curia – a leg-
felsőbb magyar ~~törvényszék~~ bíróság – régi büntetőeljárásiáról
fogok valamit publikálni.

Legfőbb is remélem, hogy az említett
tervek megvalósítását nem zavarja meg külső ex-
termények. S itt csak annyit mondunk a politikához. Az az
érzésem, hogy a tél nagyobb változás nélkül fog el-
múlni. A háború talán éppen olyan stagnáló korszak-
ba lép, mint az elmúlt télen történt. Persze, majd
a tavasszal ismét megfordul a sors kerek és őtten
tudja, hogy az események milyen irányt vesznek.

Kedves Kolléga! hi, hisz megsejtésként meggyesztve közöni a hírtől valószínűtlen.
igen hűve Magyar Szt

En, mint Kolléga hi tudja, nem igen bírom elképzelni, hogy az angolok hogyan győzhetnének. Viszont magam is azt hiszem, hogy a németek még igen messze vannak attól, hogy a harcot meggyesztve beintetheték. Talán valóban az következik, amit nálunk soha nem gondoltunk: a harc döntetlenül végződik, egyik küzdőfél sem bír a másikkal.

Magyarországra nézve, úgy gondolom, ez volna a legfontosabb és talán a legtöbb európai nemzetre is. Németország túlhatalma már vérszegénységgel fenyeget, de Anglia győzelme is igen káros befolyást gyakorolhat egyes térségekre, pl. a Duna - Balkán vidéken (különösen a Kis-entente stb.). Mi nem vagyunk meglehetősen az eddigi terület-visszatérítéssel. Készen vagyunk meggyezni a szlovákokkal és szerbekkel, de nem békülünk ki a régi határokat teljes visszatérítéséig a románokkal, akik — nem tudom: miért — e körül az űrök lapjai? — a nálunk visszatérítéssel Magyarországgal szemben néhány hét óta megint a legújabb kezdetlenkedéseket követik el. Úgy látnék, a terrámolás nem lesz elkerülhető ebben Anglia két sejtésén.